

S.y

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S.y v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B. IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. so sídlom v B., proti žalovanej **S.e**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti S.y, so sídlom v B., **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 287/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2014 sp. zn. 9 Co 345/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **odmieta**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením zo 14. apríla 2014 č.k. 18 C 287/2012-161 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, pričom poukázal na ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a o výške poplatku rozhodol podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne uznesením z 29. mája 2014 sp. zn. 9 Co 345/2014 napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že odvolanie žalobkyne je potrebné považovať za odvolací návrh a preto je povinná zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. O poplatkovej povinnosti súd prvého stupňa rozhodol správne, jasne a zrozumiteľne v uznesení, tiež uviedol ustanovenia, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). tým, že jeho

rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyni bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd S.y (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. januára 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v.r.

Za správnosť vyhotovenia:

predsedníčka senátu

Zuzana Pudmarčíková